

Errors de lèxic (I)

JOSEP RUAIX I VINYET

En aquest article (que preveiem que anirà seguit d'altres) reproduïm una sèrie d'exemples que tenim apuntats (de ja fa uns quants anys) i que es presten a comentar o, simplement, observar una seixantena d'errors de lèxic. Els oferim per ordre alfabètic del terme que apareix subratllat dins l'exemple i que, quan sembla oportú, posem també al començament, en forma d'entrada de diccionari, entre claudàtors. Tots els exemples són reals (és a dir, els hem copiat d'alguna publicació o d'algun escrit, que citem succintament); ara bé, per no complicar les coses, a vegades arreglem algun altre aspecte erroni de l'exemple. Una part dels errors ja es troben recollits en el nostre *Nou diccionari auxiliar* (Barcelona 2011); altres, més rars, no hi surten. Sigui com sigui, la lectura d'aquests seixanta casos resultarà, sens dubte, útil i fins i tot curiosa:

1) «En el cas del dialecte alguerès ... Això no obstant, hi ha una tendència recent, afavorida per la pressió adstratística de l'italià, a triar també el verb *ser-hi* ...» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > ... *per la pressió adstràtica de l'italià ...*

2) «La quadra tenia capacitat per a tres o quatre cavalls. Els animals no es podien deixar al ras, ja que les alimanyes, sobretot els llops, tan abundants a la zona, feien estralls considerables entre els equins ...» (AA. VV., *La desgràcia de pecar i altres narracions*, p. 75; calc del cast. *alimaña*) > ... *ja que les feristeles (o el feram), sobretot els llops ...*

3) «De fet, hi ha un seguit de sintagmes que semblen amotllar-se al patró d'aquests elements de quantificació ... / Una de les vies d'incorporació de noves formes preposicionals és la creació de locucions prepositives, que s'amotllen a les estructures sintàctiques del català» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *De fet, hi ha un seguit de sintagmes que semblen emmotllar-se al patró ... / Una de les vies ... que s'emmotllen a les estructures sintàctiques del català.*

4) «Allí, en veure la teva sincera amistat i el teu oferiment, vàrem decidir traslladar els documents, els llibres i les pintures a un altre lloc més segur fora del recinte amurallat del monestir» (AA. VV., *La desgràcia de pecar i altres narracions*, p. 79) > *Allí ... fora del recinte emmurallat (o mural·lat) del monestir.*

5) [anar] «Comptaré fins a deu i després aniré a buscar-vos» (d'una gramàtica, abans de ser corregida; confusió amb un dels valors del verb cast. *ir*) > *Comptaré fins a deu i després vindré a buscar-vos.*

6) [anar a per totes] «Alguns comentaristes diuen, també amb raó, que poca broma, que Aznar va a per totes; a mi, però, em sembla un home d'una mediocritat intel·lectual tangible, d'una ambició desmesurada i d'un centralisme anacrònic» (*Avui*, 22-9-2000, p. 3; calc del cast. *ir a por todas*, vulgarisme per *ir por todas*) > *Alguns comentaristes ... que Aznar va per totes; a mi, però, em sembla ...*

7) [anar de passeig] «Pretenia que, quan anava de passeig i fins i tot quan es banyava, li anés llegint llibres, per no perdre el temps» (d'una gramàtica, abans de ser corregida; calc del cast. *ir de paseo*) > *Pretenia que, quan anava a passeig i fins i tot quan es banyava ...*

8) [buitrejar] «Les ideologies identitàries, en efecte, buitregen la desintegració dels valors universals, oferint a canvi simbolismes grupals que alimenten el victimisme minoritari i el narcisisme de la imatge» (*Avui*, 11-6-2001, p. 17; verb inventat a partir del substantiu cast. *buitre*) > *Les ideologies identitàries, en efecte, s'aprofiten de la desintegració dels valors universals ...*

9) «... on l'enterraren en una fossa comuna, sota una espessa capa de cal viva» (P. Süskind, *El perfum*, p. 31; calc del substantiu cast. *cal*) > ... *on l'enterraren en una fossa comuna, sota una espessa capa de calç viva.*

10) «No hi havia cap catedral imposant que senyoregés les cases, sinó tan sols un campanari camús ...» (P. Süskind, *El perfum*, p. 146; calc del cast. *campanario*) > *No hi havia ... sinó tan sols un campanar camús ...*

11) [carregar-se-les] «Aquests dies normals, per tant, els maquinistes i els mateixos trens incompleixen el reglament. En teoria, se les podrien carregar. No se les carreguen, naturalment, perquè fan el que s'espera que facin: ser poc escrupolosos amb les normes. I quan són gaire escrupolosos, els trens no van. Quin gran absurd!» (*Regió 7*, 13-7-2001, p. 21) > ... *En teoria, se la podrien carregar. No se la carreguen, naturalment ...*

12) «Si la posició postverbal és la posició canònica, aquella posició en què té carta de naturalitat, això és inesperat» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *Si la posició ... aquella posició en què té carta de naturalesa, això és inesperat.*

13) «Vam haver de presentar una instància, amb les corresponents fórmules arcaïtzants i els conseqüents timbres d'estat» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *Vam haver de presentar una instància, amb les corresponents fórmules arcaïtzants i els consegüents timbres d'estat.*

14) «Allò va fomentar una certa cultura de la violència que ha trobat un caldo de cultiu perfecte en situacions com la viscuda a Txetxènia o el desmoronament dels privilegis econòmics de l'estament militar» (*Avui*, 8-6-2001, p. 10; calc del cast. *desmoronamiento*) > *Allò va fomentar ... com la viscuda a Txetxènia o l'ensorrament dels privilegis econòmics de l'estament militar.*

15) «Si d'aquesta anècdota ens remuntem a la categoria, potser ens adonarem que el país es veu desnortat, inhibit i desmoralitzat» (*Avui*, 15-3-2001, p. 2) > *Si d'aquesta anècdota ... el país es veu desorientat, inhibit i desmoralitzat.*

16) «Ni així t'escaparàs de la ratera. Perquè, molt bé, una casualitat, una xamba, digues-li atxa, et porta a Mequinensa,

et situa a l'escenari del Venus i fa que vegis el teu pare en una butaca de la segona fila de la platea» (J. Moncada, *Calaveres atònites*, p. 210; calc del cast. *llámalo hache*) > ... *Perquè, molt bé, una casualitat, una xamba, digues-li com vulguis, et porta a Mequinensa ...*

17) «Sobre la col·laboració del cardenal Vives i Tutó amb Pius X existeixen molts tòpics hagiogràfics i molts tòpics dimonitzadors» (d'un original, abans de ser corregit; per a formar derivats cultes, sembla més correcta l'arrel sàvia *demoni-* que no pas el mot popular *dimoni*; cf. *Gran diccionari de la llengua catalana*, Barcelona 1998) > *Sobre la col·laboració ... i molts tòpics demonitzadors.*

18) [donar les culpes] «Quan no fa el temps que han dit per televisió que faria, a qui dóna les culpes?» (*Avui*, 9-10-1999, p. 83; calc del cast. *achacar* o *echar las culpas*, variant de *achacar* o *echar la culpa*) > *Quan no fa el temps que han dit per televisió que faria, a qui dóna la culpa?*

19) [emportar-se el sant i les almoines] «¿Adéu a una Caixa de capteniment aparentment apàtrida, amb inversions *urbi et orbi* contràries als propis estatuts i vés a saber si disposada a emigrar, però, això sí, emportant-se el sant i les almoines?» (*Avui*, 22-12-1999, p. 2; calc del cast. *alzarse* (o *cargar*) *con el santo y la limosna*) > *¿Adéu a una Caixa ... però, això sí, arrambant amb tot?*

20) [entranyar] «Però la propagació del sistema entranya una certa perversió de la democràcia a nivell local, és a dir, en la mateixa base del sistema, on el contacte amb el ciutadà és més profund» (*Avui*, 5-1-2002, p. 2; calc del verb cast. *entrañar*) > *Però la propagació del sistema conté (o enclou) una certa perversió ...*

21) [esguardar-se / esguard] «Quan el juliol del 1835, ara fa sis mesos, es va fer la desamortització del monestir amb la fugida dels monjos, em vaig esguardar a l'Espluga de Francolí, a casa d'uns amics del pare Odó, que també eren de Lleida. [...] Sembla que la nostra tornada al cenobi aquest cop va per a llarg. El pare Odó per la seva edat i el pare Antoni per la seva salut no es veuen amb cor de portar-la a terme; per això m'han encarregat a mi, un simple diaca, la missió del trasllat, l'esguard i el retorn de nou en el seu dia al monestir» (AA. VV., *La desgràcia de pecar i altres narracions*, p. 79; confusió entre mots semblants) > *Quan ... amb la fugida dels monjos, em vaig resguardar a l'Espluga de Francolí ... la missió del trasllat, el resguard (o la custòdia, o la protecció) i el retorn de nou en el seu dia al monestir.*

22) [esquitllar] «Hem avançat moltíssim però encara ens queda molta feina per fer. Encara avui la llengua catalana no té el futur garantit a tot el seu territori. Encara avui —a Catalunya— és més fàcil viure en espanyol que en català. Encara avui som esquitllats per la hisenda espanyola» (*Avui*, 23-4-2001, p. 3; confusió entre els verbs *esquitllar-se* i *esquitlar*) > ... *Encara avui som esquitllats per la hisenda espanyola.*

23) «formes lingüístiques esteriotipades» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *formes lingüístiques estereotipades*

24) «Sovint em pregunto si no són especialment els fills grans els qui desitgen d'arribar a satisfer les expectacions dels pares i ser considerats com uns fills obedients i complidors» (original d'una traducció de l'anglès, abans de ser

corregit) > *Sovint em pregunto si no són especialment els fills grans els qui desitgen d'arribar a satisfer les expectatives dels pares ...*

25) «I és que veure una reina agenollada al reclinatori folrat de vellut blau marí, amb les armes familiars, afalaga l'home més circumspecte i el convida a fantasejar» (AA. VV., *La desgràcia de pecar i altres narracions*, p. 26; calc del verb cast. *fantasear*) > *I és que ... i el convida a fantasejar.*

26) [fer la tertúlia] «Als carrers de Luciara es percep una estranya sensació de tranquil·litat i placidesa. La gent fa la tertúlia asseguda davant els portals de les cases ...» (F. Escrivano, *Descalç sobre la terra vermella*, p. 147; la loc. verbal enregistrada pels diccionaris és *fer tertúlia*) > ... *La gent fa tertúlia asseguda davant els portals de les cases ...*

27) «Sembla que la policia no ha fet gaire cosa per impedir el linxament ...» (F. Escrivano, *Descalç sobre la terra vermella*, p. 148; cas de confusió lèxica) > *Sembla que la policia no ha fet gran cosa per impedir el linxament ...*

28) [guardar llit] «... estava malalt. Va guardar llit durant molts anys ...» (d'un text, abans de ser corregit; calc del cast. *guardar cama*) > ... *estava malalt. Va estar al llit durant molts anys ...*

29) «Els adverbis monoargumentals que modifiquen el resultat verbal no s'empren en oracions hortatives, perquè les ordres, recomanacions, etc. no poden aplicar-se a ...» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *Els adverbis monoargumentals que modifiquen el resultat verbal no s'empren en oracions exhortatives, perquè ...*

30) «En les *Rapsòdies òrfiques* es parla d'un Cronos que no envelleix i que amb el seu enginy impereceder va produir l'Èter i un gran avenc» (d'un original, abans de ser corregit; calc del cast. *imperecedero -ra*) > *En les Rapsòdies òrfiques es parla d'un Cronos que no envelleix i que amb el seu enginy imperible (o immortal) va produir l'Èter i un gran avenc.*

31) «Tanmateix, hi ha un seguit de trets estructurals (corba entonativa, pronoms de represa, intercalament d'interjeccions conatives i alteracions de l'ordre canònic) que permeten concloure que els sintagmes dextralocats, tot i ser part inherent de l'oració, se situen en una posició perifèrica o marginal» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *Tanmateix ... pronoms de represa, intercalació d'interjeccions conatives ...*

32) «Aquesta invariança de la funció semàntica és natural si tenim en compte que ...» (d'una gramàtica, abans de ser corregida; hiperpurisme per influència de casos com *concordança* = cast. *concordancia*) > *Aquesta invariància de la funció semàntica és natural si tenim en compte que ...*

33) «l'obra joanniana [referint-se a l'evangeli de sant Joan]» (*Missa Dominical*, 14-1-2001; cf. *Nou diccionari auxiliar*) > *l'obra joanea (o joànica)*

34) «Segons Plutarc, l'ànima del cosmos es divideix en tres parts: la simbolitzada per Cloto, la simbolitzada per Àtropos (la segona parca) i la simbolitzada per Laquesis» (d'un original, abans de ser corregit) > *Segons Plutarc ... i la simbolitzada per Làquesis.*

35) «Vine a ExpoBages ... Bus llançadera cada 30 minuts, amb parades a ...» (anunci dins *Regió 7*, 20-5-2000, p. 35) > ... *Bus llançadora cada 30 minuts, amb parades a ...*

36) «Aconseguir la depuradora ha estat el fet medioambiental més important del segle» (*Cultura*, Valls, des. 2000, p. 5; calc del cast. *medioambiental*) > *Aconseguir la depuradora ha estat el fet **mediambiental** més important del segle*.

37) [no anar amb (algú)] «Acabaria convertint-me en una mena d'artista i, amb tot el respecte pels qui ho fan, perquè no els vull criticar, això no va amb mi. Cadascú és com és» (F. Escribano, *Descalç sobre la terra vermella*, p. 205; calc del cast. *no ir con (alguien)*) > *Acabaria ... això **no fa per a** mi. Cadascú és com és*.

38) [no poder-se'n avenir] «Quan l'altre ho va veure no se'n podia avenir» (d'un text, abans de ser corregit) > *Quan l'altre ho va veure **no se'n sabia avenir***.

39) «de la boca surten acudits i altres parladuries perjudicials i inútils» (d'una traducció, abans de ser corregida; calc del cast. *habladurías*) > *de la boca surten acudits i altres **enraonies perjudicials i inútils***

40) [passar de] «Una part de la població ha après una mica d'economia pel seu propi compte i a la seva manera, i una altra part passa de tota informació econòmica» (*Escola Catalana*, febrer 2002, p. 7; accepció calcada del cast. *pasar de*) > *Una part ... i una altra part **prescindeix de** tota informació econòmica*.

41) «Prodi vol passar pàgina. L'Europarlament vota avui la investidura de la Comissió» (*Regió 7*, 15-9-1999, p. 28; calc del cast. *pasar página*) > *Prodi vol **girar full**. L'Europarlament vota avui la investidura de la Comissió. / «L'Ajuntament de Banyoles aprova el trasllat del negre a l'Àfrica. L'alcalde diu que cal passar pàgina i tancar velles ferides» (*Avui*, 28-4-2000, p. 26) > ... *L'alcalde diu que cal **girar full** i tancar velles ferides*.*

42) «La transició: entre el possibilisme polític i l'autocomplaença plorona» (*Saó*, oct. 2001, p. 22; calc del cast. *llorón -ona*) > *La transició: entre el possibilisme polític i l'autocomplaença **ploramiques** (o **ploraire, ploranera**)*.

43) [portar (una cosa) de cap (algú)] «De fet, la qüestió de la invenció ja havia portat de cap l'autor amb *La cultura del catalanisme*, cultura que hauria caigut en el pecat, poc original en l'Europa de l'època, d'haver nascut a remolc d'un historicisme romàntic» (*Avui*, 14-11-2001, p. 40; calc del cast. *traer (a alguien) de cabeza*; sí que existeix (*algú*) *portar de cap (una cosa)*, en el sentit de 'tenir la intenció de') > *De fet, la qüestió de la invenció ja **havia fet anar de corcoll l'autor** ...*

44) «El correfoc trenca els termòmetres. Cinc-cents quilos de pólvora, milers de persones i una nit tòrrida es van aliar ahir per posar al roig viu la Manresa antiga» (*Regió 7*, 28-8-2001, p. 1) > ... *es van aliar ahir per **posar roent** (o **posar vermella**, o **encendre**) la Manresa antiga*.

45) «R. Schaerer s'admirava que Plató hagués atribuït a les ànimes provenints del cel una major inexperiència i ingenuïtat que les que havien conegut el dolor» (d'un original, abans de ser corregit; confusió entre el gerundi *provenint* i l'adj. *provinent*) > *R. Schaerer s'admirava que Plató hagués atribuït a les ànimes **provinents** del cel ...*

46) «Humilment, jo hi afegiria que molt sovint Carner incorre en els delictes horribles de l'anacronisme i la ramploneria» (*Avui*, 18-3-2002, p. 19; calc del cast. *ramplone-*

ría) > *Humilment ... l'anacronisme i la **carrincloneria** (o **xaroneria**)*.

47) «l'Orde d'Agustins Recolets» (d'un original, abans de ser corregit) > *l'Orde d'Agustins **Recollectes***

48) «La pronúncia xipella es troba actualment en regressió i, segons sembla, el reculament segueix les pautes de regressió d'altres reduccions ...» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *La pronúncia xipella ... i, segons sembla, la **reculada** segueix les pautes ...*

49) [renyir] «No els renyis a ells i prou; reny-les també a elles (d'una gramàtica, abans de ser corregida; calc d'un dels valors del verb cast. *reñir*) > *No els renyis a ells i prou; **renya-les** també a elles*.

50) «La base política de la primera interpretació, que identifica l'Estat amb la nació, és l'anomenat principi de les nacionalitats, el qual vindria a resar que a cada nació li correspon de ple dret constituir-se en estat propi independent, separat dels altres estats» (J. Giró, *El catalanisme del Dr. Carles Cardó*, p. 55; calc d'un dels sentits del verb cast. *rezar*) > *La base política ... el qual vindria a **dir** que ...*

51) «Aquest rigor és el que fa que amb Joan Triadú passi una cosa que, per desgràcia, no és gaire habitual: a Triadú ens el creiem. «Què ha dit en Triadú?» és una referència summament fiable per a saber de quin peu calça un autor o un llibre» (*Avui*, 15-11-2001, p. VI; confusió entre *saber quin peu calça* i *saber de quin peu coixeja*) > ... *és una referència summament fiable per a **saber quin peu calça** un autor o un llibre*.

52) «la teologia sagramental» (*Avui*, 21-6-2001, p. X; adjectiu que, com a cultisme, es forma sobre el llatí *sacramentum*) > *la teologia **sacramental***

53) [solapar-se] «Més amunt hem pogut analitzar casos en què la predicació secundària se solapava amb la funció de complement de règim» (d'una gramàtica, abans de ser corregida; calc del verb cast. *solaparse*) > *Més amunt ... en què la predicació secundària **se sobreposava** a (o **es confonia** amb) la funció de complement de règim / «Fixem-nos-hi bé. Quan els maquinistes apliquen fil per randa la normativa, que inclou aspectes de seguretat, s'han de passar una llarga estona donant voltes pel comboi, comprovant tot el que s'ha de comprovar, i fàcilment troben algun detall que no compleix plenament les condicions exigides. Entre una cosa i l'altra, el tren no acaba d'arrencar, se solapa amb el que sortia darrere, la taula d'horaris esdevé paper mullat i els passatgers rondinen per passar l'estona mentre s'esperen a l'andana» (*Regió 7*, 13-7-2001, p. 21) > ... *el tren no acaba d'arrencar, **s'encavalca** amb el que sortia darrere ...**

54) [tirar mà de] «Mentre els avis imitaven un sospir, el pare va tirar mà del seu recurs per a esbandir situacions delicades: va engegar la ràdio» (J. Moncada, *Calaveres atònites*, p. 91; calc del cast. *echar mano de*; de passada hi hem canviat «per» per «per a» i «va posar la ràdio» per «va engegar la ràdio») > *Mentre els avis imitaven un sospir, el pare **va servir-se del** seu recurs ...*

55) «Els models informàtics de llavors pronosticaven problemes greus en un termini de vint anys i els seus autors es van posar a tocar sometent» (*Rev. d'Igualada*, abril 1999, p.

55) > *Els models informàtics ... i els seus autors es van posar a tocar a sometent.*

56) [tornar la vista enrere] «Dient això, tornà la vista enrere i va veure que algú el seguia» (d'un text, abans de ser corregit; calc del cast. *volver la vista atrás*) > *Dient això, girà els ulls enrere i va veure que algú el seguia.*

57) [tornar-se enrere] «Una mare, quan vol deslletar un infant, es posa quelcom amarg al pit i, quan l'infant va a mamar segons el seu costum, es torna enrere per l'amargor» (d'un text, abans de ser corregit; calc del cast. *volverse atrás*) > *Una mare ... quan l'infant va a mamar segons el seu costum, es fa enrere per l'amargor.*

58) «Quan era a Londres, treballava de traga-sabres a les nits» (d'una gramàtica, abans de ser corregida) > *Quan era a Londres, treballava d'empassa-sabres a les nits.*

59) [trencar a plorar] «I van trencar a plorar i es retiraren a la seva cella» (d'un text, abans de ser corregit) > *I van rompre a plorar i es retiraren a la seva cella.*

60) [vitorejar] «Aquells visques últims el van acabar de reconfortar. I va fer veure que imposava silenci als qui el vitorejaven, i després va provar de cridar: ...» (AA. VV., *La desgràcia de pecar i altres narracions*, p. 16; calc del verb cast. *vitorear*) > ... *I va fer veure que imposava silenci als qui el vitorejaven, i després va provar de cridar: ...* ◆

Afinant expressions quotidianes

PERE ORTÍS

Corregim allò que diem erroni, ni que ho tinguem ben assumit i ni que corregir-ho ens resulti pesat. Pel bé de la nostra bella parla. I en atenció als qui ens escolten. També corregim aquells defectes que enlletgeixen la nostra persona i molesten els altres —ni que els tinguem ben assumits (com fóra furgar-nos el nas davant els altres).

Corregim l'adverbi *igual* en els sentits que ens ha clavats el castellà. En poso un parell d'exemples: **Igual s'ha enfadat* («Igual se ha enojado»); **Igual no hi són* («Igual no están»), trucant a una porta, sense resposta; **Igual no ve* («Igual no viene»). Fixem-nos com, en general, el català usa el verb *deure* (dubitatiu) en aquests casos: *Es deu haver enfadat. No hi deuen ser. No deurà venir.* Hi ha altres casos d'ús incorrecte d'aquest *igual*, en diferents circumstàncies, i cal veure quina és la solució correcta en cadascun. Hi ha també altres solucions, en tots els casos; vigilem-les, estudiem-les. Per exemple: **Igual has ficat la pota* («Igual has

metido la pata): *Segur que t'has ficat de peus a la galleda. M'hi jugo el coll que has ensenyat l'orella.*

Prémer el polsador d'alarma, veiem escrit en un ascensor. Bé, la frase és correcta, al capdavant catalana, però... Bandeja dues paraules d'ús comuníssim a Catalunya, fins ara; a més, té un regust de castellà que peta. Els qui guardem el sentit tradicional de la llengua diem: *Pitgeu el botó d'alarma*. No els agrada *pitjar*, per la seva semblança a *pixar* —bestiesa clarament bleda, cosa de pipiolis i de pixapolits.

Ara diuen **tren de rodalies*. A parer meu, en plural per la influència del castellà «tren de cercanías». Cada lloc concret, de rodal, només en té un, una circumferència tot al seu voltant, ni que es tracti de Barcelona. Puc garantir que aquí, a Ponent, quan sentia aquesta expressió als vells —hi incloc el gran poeta Mn. Ramon Muntanyola, de tan grata, i oblidada, memòria— era *Bellpuig i la seva rodalia*, *Preixana i la seva rodalia*. Per tant, cal dir: *Tren, o trens, de rodalia*.

La interjecció **Què va!* és totalment castellana. En català és, en uns casos, *I ara!*, i en altres *I ca!* o, simplement, *Ca!*, i fins *Ca barret!* Depèn de l'índole de l'antecedent i de la força de refús que s'hi vulgui donar. Exemples: —*Diu que n'has de tenir més que no n'has declarades.* —*I ara!* (sempre amb certa indignació o sorpresa). / —*¿Et sembla que plourà, avui?* —*Ca!* / —*Creus que tornarà els diners que deu?* *Ca barret!* Aquesta darrera expressió té molta força. Com també la té *I ca!*

A uns quants els agrada molt de dir **focs d'artifici*. Tenim una expressió clàssica, bellíssima: *castell de foc*.

Recordem que *carpa* no existeix, llevat que es tracti d'un peix de riu. També en aquest cas tenim un clàssic bellíssim: *envelat*. Vàlid per a tots els casos. I *tendal*.

El salut «¿Què tal?» és castellà. Disposem d'unes quantes formes alternatives, fins fa poc ben vives: *Com va, això?* *Com esteu?* *Què hi ha de nou?* *Què diu aquest senyor, aquesta noia?* Aquest és molt col·loquial i agrada a tothom. ◆